

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

52

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Dębieńsko

PRZEKAZUJĄCY

KWK Dębieńsko

WYKONAWCA SPISU

KWK Dębieńsko

ROK PRZEKAZANIA

2002

MIJSCOWOŚĆ

Dębieńsko

GMINA

Czerwionka-Leszczyny

POWIAT

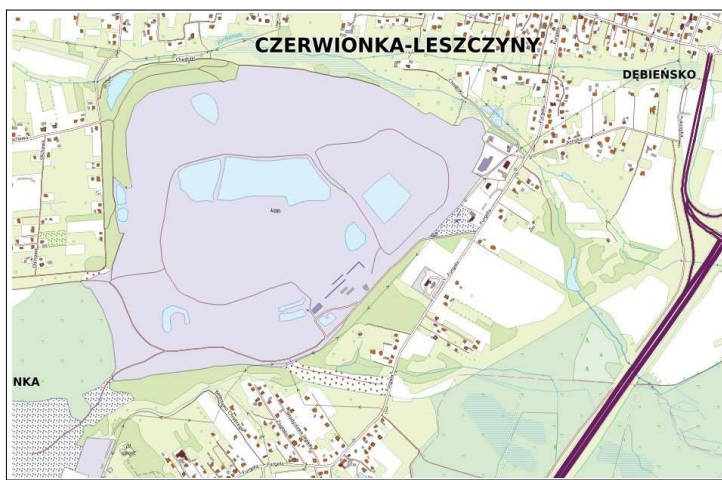
Rybnik

WOJEWÓDZTWO

śląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Dębieńsko

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

–

	DOK. TEKSTOWA	DOK. KARTOGRAFICZNA	SUMA
ILOŚĆ JEDNOSTEK	188	44	232
ILOŚĆ PODJEDNOSTEK	749	1559	2308
ILOŚĆ mb	–		
ILOŚĆ SKANÓW	14	105	119

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumentacja prawna, dokumentacja pomiarowa; geologia i hydrogeologia; plan ruchu; ochrona powierzchni, inne.

KARTOGRAFIA: karty tytułowe; mapy: wyrobisk górniczych, powierzchni, geologiczne; ewidencja gruntów; przekroje i profile geologiczne; inne.

Archiwum Państwowe w Katowicach Oddział w Raciborzu, zesp. Kopalnia Węgla Kamiennego „Dębieńsko” w Czerwionce, sygn. 18/213/0, lata [1939–1944] 1945–1965.
 Archiwum Państwowe w Katowicach, jedn. Mapa sytuacyjna Kopalnia Węgla Kamiennego „Dębieńsko”. Skala 1:5000, zesp. Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska w Katowicach, sygn. 12/2718/0/1.6/1/716, 1977 r.

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Dębieńsko		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	GSW S.A. KWK Dębieńsko		
NAZWA ZŁOŻA	-		
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG NAZWA	Dębieńsko I		
OG	Dębieńsko		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	-	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	30.10.2000
KONCESJA I WYGASZENIE	50/94 z dnia 24.05.1994 r. -		

Kopalnia „Dębieńsko” prowadziła eksploatację w rejonie Knuruwa, Orzesza, Rybnika, Czerwionki-Leszczyn i Orntonowic.

W 1843 r. Wilhelm Schneider otrzymał nadanie pola „Dębieńsko”. W 1852 r. kopalnię nabył Gustav Simon, a w latach 1856–1857 – Carl Kuh. W 1895 r. zakład nabyła Johanna von Schaffgotsch, a w 1857 r. przejęła go spółka Vereinigte Königs- und Laurahütte (od 1926 r. Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laura). Pod koniec XIX wieku kopalnię „Dubensko” połączono z kopalnią „Susannaswunsch” oraz z polami górniczymi „Ludwine” i „Rittau”. Do jej obszaru górniczego później włączono także kopalnie „Mariane”, „Gute Einigkeit”, „Gute Nachbarschaft”, „Harmonia”, „Helene”, „Ludwig”, „Oswald”, „Pax”, a także pola górnicze „Clara und Elisabeth”, „Isabella”, „Hildegard”, „Philipp Laura”. W 1937 r. kopalnię przejęła Wspólnota Interesów Górniczo-Hutniczych, podczas II wojny światowej weszła w skład koncernu Herman Göring. W 1945 została włączona do Rybnickiego ZPW, a od 1976 r. – do Zabrzeńskiego ZPW. Do 1922 r. i w okresie okupacji hitlerowskiej nosiła nazwę „Dubensko”.

W okresie PRL szyby I i VI zostały pogłębione do poziomu 310 m, a szyb I – do poziomu 410 m. W 1989 r. oddano do eksploatacji szyb „VI Nowy”, który łączył się z poziomami 202 m, 310 m i 410 m. Następnie zlikwidowano szyb wentylacyjny „VI Północny”. W 2000 r. kopalnia zakończyła działalność produkcyjną. Zakład kupiła spółka NWR Karbonia, uzyskując koncesję na wydobywanie węgla ze złoża „Dębieńsko 1”. W 2016 roku australijska spółka Prairie Mining Limited kupiła wszystkie akcje NWR Karbonia.

Maksymalną wielkość produkcji kopalnia osiągnęła w 1979 r. Wydobyto wówczas 2 289 640 t.

Bibliografia

1. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.
2. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.
3. *100 lat Kopalni Węgla Kamiennego „Dębieńsko”*, red. U. Warczok, R. Ratajczak, C. Woźnica, Czerwonka-Leszczyny 1998.